

RĂTUȘCA CEA URÂTĂ

Era vară iar în aer mirosea a

proaspăt cosit. Printre copacii înalți

se zărea un castel înconjurat de un

șanț cu apă, iar la temelia zidurilor

acestuia creștea nestingherit stufărișul.

O

își construise aici

și își clocea

în tihnă. Aștepta

deja de multă vreme să se întâmple

ceva iar, într-un final, din

au

început să iasă puii unul câte unul.

începu să-și numere
cu grijă. Totuși, oul cel mai mare
rămăsese intact. O rață mai învârstă,
ce se nimeri în trecere pe acolo, o
sfătui să îl abandoneze pe motiv c-ar
aparține unei curci.

– Nu cred una ca asta, zise
cu fermitate.

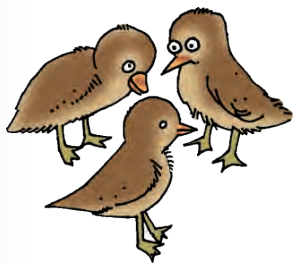
Până la urmă oul se sparse și din
el ieși o , mare și gri, care nu
semăna deloc cu restul .

În ziua următoare, împreună
cu și intrară în șanțul cu
apă.

Urmasu să o viziteze pe , care locuia pe malul celălalt al apei.

– Veniți! Stați în spatele meu și fiți atenți la pisică! le spunea ,

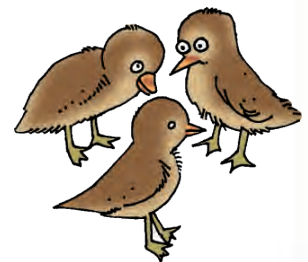

ei. Grăbiți-vă și nu uitați să

vă aplecați politicos în fața !

măcăni .

Ajungând la destinație,

și

își înclinară

ciocurile

